СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 77. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 4. квітня, 1927. VOL. XXXV. No. 77. Jersey City, N. J., Monday, April 4. 1927. THREE CENTS

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ПРО СВОЮ ПОЛІТИКУ СУПРОТИ КИТАЮ

КЕЛОҐ ВИДАЄ ПУБЛИЧНУ ЗАЯВУ, ЩОБИ ПОКІНЧИТИ НЕПОРОЗУМІННЯ.

ВАШИНҐТОН, 1. квітня. — Секретар стейту Келоґ видав публичну заяву про становище американського уряду до Китаю. Заява має на ціли покласти конець ріжним толкованням американської політики, з котрих декотрі приносять Америці велику шкоду в Китаю.

В сій заяві Келоґ каже, що в своїм відношенню до Китаю американський уряд займає оборонне становище. Він уважає своїм обовязком охороняти інтереси американських горожан, себто їх життя, особисте безпеченьство й маеток.

В тій ціли американський уряд ввійшов в порозумінне з другими державами, які поставили собі подібні ціли в Китаю. Для тої ціли американський уряд і вислав туди відділи війска, моряків і маринарів.

Американський уряд порадив Американцям, що находяться тепер у Китаю, далеко від берега океану, покинути свій осідок та вибратися близче до води. Уряд однак не казав Американцям покидати Шанґаю. Американський уряд дав своїм представникам у Китаю приказ дати відповідну захорону для Американців та їх маетків.

ВУГЛЕВИЙ СТРАЙК ПОЧАВСЯ СПОКІЙНО.

ШИКАҐО, Илинойс, 1. квітня. — Страйк майнерів мягкого вугля почався без ніяких сцен замішання або боротьби.

Після обчислень майнерської юнії в околиці Питсбурґа вийшло на страйк коло 45,000 майнерів, через що не працює так коло двіста копалень. Скільки всіх робітників вийшло на страйк, покищо ще не відомо.

Майнерська юнія заявила, що богато підприємців згоджується вже на продовженне джексонвилської угоди, але не подає ще імен сих підприємців. Зі заяви підприємців видно, що вони теж дуже непевні щодо висліду боротьби.

Найзавзятійша боротьба буде таки вестися в околиці Питсбурґа, де найбільші підприємці виставили нині вже вивіски, що вони не будуть приймати до роботи юнійних робітників. Се радикальне становище підприємців лишень скріпило повагу юнійних провідників.

РАДА ПРОТЕСТАНТСЬКИХ ЦЕРКОВ ПРОПОНУЄ РОЗВЯЗКУ ВУГЛЕВОГО НЕПОРОЗУМІННЯ.

ЮНІЇ И ПІДПРИЄМЦІ МУСЯТЬ ПОГОДИТИСЯ, АБО ПРИСТАТИ НА ВМІШАННЕ ЗАКОНА.

НЮ ЙОРК, 1. квітня. — Федеральна Рада Церков Христа в Америці, що обєднує всі протестантські церкви в Злучених Державах, предложила плян полагодження непорозуміння в углевому промислі.

Сей плян признає, що виробленне практичної дороги поступовання дуже трудне, бо відносини сильно замотані, а факти мало відомі. Заява показує на зелізничий промисел, в якім юнії в порозумінню зі зарядами можуть довести до поважних ощадностий. Рапорт показує, що вуглевий промисел є розвинений поза потреби американських промислів, наслідком чого на підприємців натискає конкуренція за низькими цінами на вуголь.

Виходом з того положення являється для підприємців згодитися на зюніонізованне цілого промислу, а відтак порозумінне з юніями в справі обмеження продукції. Коли підприємці сього не зроблять, то вони скоро доведуть до того, що законодатні тіла вмішаються в справу та розведуть строгу контролю над промислом.

ФОРД ВЕРТАЄ ДОМІВ, ПОКИНУВШИ ДУМКУ ПРО ЗАМАХ.

ДІТРОЙТ, 1. квітня. — Генрі Форд, котрий лежав у шпитали наслідком потовчень в автомобілевім випадку, вернув нині до свого дому в Дірборні. Розслід над ним при помочи лучів Ікс показав, що він не має ніяких внутрішних ушкоджень. Його детективи покинули рівночасно думку про те, що його випадок був вислідом якогось замаху на його життя.

МЕКСИКАНСЬКІ БАНДИТИ ВБИЛИ АМЕРИКАНЦЯ ЗА НЕЗЛОЖЕННЄ ВИКУПУ.

МЕКСИКО, 1. квітня. — Коло міста Санта Ана Акатіян найдено нині тіло Американця Едґара Вилкинса, купця зі Савани, в стейті Джорджії, котрого кілька днів тому піймала одна мексиканська бандитська шайка та задержала для викупу в сумі 20,000 долярів. Бандити пірвали були при тій самій нагоді й сина Вилкинса, але вислали його опісля за викупом. Коли син, замісць постаратися о викуп, повідомив мексиканський уряд, а сей післав за бандитами відділ війска, бандити видно вбили Вилкинса. Мексиканські війска далі женуться за шайкою.

БАНДИТ УТІК У ПІДЗЕМЕЛЬНУ ЗЕЛІЗНИЦЮ.

НЮ ЙОРК, 1. квітня. — На реставрацію Чайдса на вул. Фултона в Брукліні напав одинцем один бандит та забрав від касієрки з каси всю готівку, якої там було близько пів тисячки долярів. Коли за ним пустилася погоня, він кинувся до підземної зелізниці, а коли там не було на той час потягу, він скочив на тор то побіг тунелем. Погоня не дала за виграну, і по півмилевих перегонах під землею бандита зловлено й віддано в руки поліції.

АРЕШТУВАННЯ НІМЕЦЬКОГО ЖУРНАЛІСТА.

В Ґенуї, в Італії, арештовано німецького журналіста Карла Деліюса за те, що післав до свого часопису „Берлінер Ілюстрірте Цайтунґ" фотоґрафії, показуючі, що селяне і робітники в сірчаних копальнях в Італії працюють в поганих відносинах. Судити його мають за образу італійської національної гідности, викликування клясової ворожнечі та обиду Мусолінія. Від висліду сего процесу буде залежати, яку вартість в приміненню до чужинців має фашистський закон, забороняючий критикувати Мусолінія.

СІЛЬСЬКІ ТРАГЕДІЇ.

У Білці Королівській, біля Львова, 18-літній парубок Лукашинський пострілив у ночі господаря Гимона, гадаючи, що це його син. — По селах крутяться ошуканці, які сватають дівчата, видурюючи від них щонебудь на рахунок віна. Таке трапилось селянці Вощук, з Улюхова, яка прийшла з якимсь Середкевичем уже до нотаря підписувати шлюбний контракт, а її наречений, пішовши за свідками, забрав її кожух і щез як камінь у воді.

ТОРГОВЛЯ БІЛИМИ НЕВОЛЬНИЦЯМИ.

Поважні члени Ліґи Народів на своїм засіданню 9. березня в Женеві були поражені подробицями торговлі білими невольницями, які відкрила перед ними спеціяльна слідча комісія. Жертвами сеї торговлі є переважно молоді дівчата, яких виманюють з дому безсовісні торговці обіцянками подружжа, або поплатного заняття в чужих краях. Замісць того вони попадають до домів розпусти. Головними місцями збуту для торговців білими невольницями є середна та полудньова Америка. Для спинення торговлі пропонує комісія всесвітну акцію пробудження публичної опінії та приняття драстичних міжнародних конвенцій.

СОБІНСЬКИЙ ЧИСЛО 2.

Наслідник убитого за знищення українського шкільництва Собінського, новий куратор львівської шкільної округи др. Рімер своїм першим кроком дав доказ, що відносно українського шкільництва піде по дорозі, яку започаткував Станислав Ґрабський. Він видав наказ зутраквізувати, значить спольонізувати одиноку, яка ще лишилася в Перемишлі, приватну школу Українського Педагоґічного Товариства, яка істнувала ще за австрійських часів і начислювала поверх 400 дітей, виключно української народности. Він пішов ще дальше, як його шкільний законодавець Ґрабский, бо в цілій школі не було ні одної дитини, а не то 20, якоїб батьки жадали польської викладової мови. Недармо „Слово польске" по першому інтерв'ю з тим куратором запевнило польську шовіністичну суспільність, „що може бути спокійною".

НОВІ ВИНАХОДИ.

Одною з найвизначнійших прояв нашого орґанізму є сни, які належать одночасно до прояв найменше прослідженних. „Сни йдуть із шлунка" казала стара наука. Досліди психоаналізи Фрайда знищили цей погляд. Сни є наслідком підсвідомих бажань і спонук волі, які вночі побуджують діяльність мізку і там творять образи. Американська преса живо цікавиться дослідами фізіольоґа та фізика Ґернсбака з Ню Йорку, який сконструував цілу низку складних апаратів для дослідів над сонними маревами. Один з таких апаратів „реєструє" сни. Натиск на серце грає велику ролю у родженні снів. Чим сильніщий натиск, тим виразніщі та важніщі сни. Тому Ґернсбак збудував один апарат, який перевірює підвищену діяльність серця. Не тільки впливи травлення на серце, але й посторонні, такі як шуми, записує окремий апарат. Він покищо не зовсім закінчений, але його головна основа стане джерелом численних цікавих дослідів над природою снів. — З Лондону приходить вістка, що радіольоґи університету спільно із фільмовими спеціялістами найшли спосіб робити фільмофотоґрафічні знимки людського тіла просвітлюваного промінням Рентґена. Їм удалось рішити трудноці, щоби не нищити шкіру фільмованого тіла, завдяки надто сильному освітленню.

ПОЛІЦІЙНА СТАТИСТИКА ПАРИЖА.

Статистичний справоздавець у префектурі паризької поліції повідомляє світ про життя столиці у цифрах: за цей рік зявилось на поліції 70.798 чужинців; з того 13,522 підданих Італії, 6444 СРСР, або втікачів звідти, 6371 з Польщі. 4000 осіб внесло прохання для придбання прав підданства. 3941 випадків самовбиств. 10.000 собак зловлено на вулиці, з чого лише 900 найшло свого пана. 429 згинуло від нещасливого випадку. Згублених предметів найдено 159.898, у цьому 30.000 парасолів. Було 164 злочинів убивства, 308 бійок на ножі, 944 украдених автомобілів. В одному пункті — бійках на ножі, Львів безумовно стоїть пропорціонально вище від Парижа.

ХРИСТІЯНЕ ЖИДІВСЬКОЇ НАРОДНОСТИ.

В краківському воєвідстві призналося до жидівської народности 250 римо-католиків, в тім 91 мущин і 159 жінок. Инші християнські віроісповідання виказали незначне число Жидів, а саме: греко-католицьке 3 Жидів; православне 4 Жидів і евангельське 8 Жидів. В поліському воєвідстві 83 римо-католиків призналося до жидівської народности, в тім 16 мущин і 67 жінок. З инших християнських віроісповідань, тільки між православними є 47 Жидів. В Варшаві призналося до жидівської народности 18 евангеликів. З инших воєвідств нема в тому напрямку докладних даних.

З ВЕЛИКОЇ ХМАРИ МАЛИЙ ДОЩ.

Великого шуму наробила пару місяців тому скандальна афера Адзіка в Едмонтоні. Бувший канадійський жовнір, Сербин Веко Адзік, жонатий зі Скотляндкою Пеґі, доробився великого майна як бутлеґер. Все таки його доля така сама, як і инших бутлеґерів, — від часу до часу приходиться йому посидіти за кратами. Коли послідний раз вийшов на волю, його шановна подруга справила в його честь бенкет, на котрім, очевидна річ, передовсім не бракувало кріпких напоїв. Та не в сім річ, а в тім, що на бенкет зійшлося саме найдобірнійше товариство з Едмонтону, між ними високий правительственний урядовець, королівський радник Ю. МекДаналд. Забава, як звичайно при кріпких напоях, скінчилася загальною бійкою, фатальною для самої головної особи, Века Адзіка. Страшно порізаного ножем відставлено його до шпиталю і який час виглядало, що заспівають йому „вічну память". На щастя Адзік вилизався і через те не прийшло до процесу за душегубство, а скінчилося на процесі за „тяжке ушкодження тіла". Обвинувачений був згаданий радник Ю. МекДаналд та жінка Адзіка. Підчас процесу жінка Адзіка взяла всю провину на себе і тим оправдала МекДаналда. Її саму засуджено на 200 долярів кари, або три місяці вязниці.

ДОЛЯ БІДНИХ ХЛОПЦІВ.

На острові Суматра (Індійський океан) живе невеликий народ Батаски, у котрих істнує обичай, що 16-літні хлопці мусять женитись, бо нежонатих рахують яко злочинців, а вмерших (нежонатих) не ховають на цвинтарі, а вивозять до ліса на поживу звірям.

Батьки, у котрих є дочки на виданні, користають з цього і беруть з хлопців великий викуп не тільки грішми, а і цінними річами, через те бідні хлопці задовжуються і тільки тоді починають щасливо жити, коли в них виростуть дочки.

НЕРОЗСЛІДЖЕНА ЗАРАЗА.

До бразилійської „Праці" доносять, що на Ріо Байле (Канділо Абреу) шириться страшна якась зараза, на яку вмирають десятки наших людей. Сам лікар, який був наданий на цю кольонію, занедужав на пропасницю і виїхав. Ця нова слабість не є пропасниця, яка також панує в цих сторонах, але якась нова слабість, яка обявляється великою горячкою і вомітами. Коли до доби не дасться лікарської помочі, ніхто з неї не виходить. Десятки покинули вже хати і всьо, чого доробились, і утікають з тамтих сторін, щоби ратувати хоч життя.

Доси наші Українці начислюють більше 60 осіб, які повмирали в послідних часах на Ріо Байлах.

Дуже много вмерло також Індіян; деякі кажуть, що від них появилася ця зараза і розширилась по цілій кольонії.

РОЗЛАМ СЕРЕД КАНТОНЦІВ

ЧЕНҐ КАЙ-ШЕК УСУНЕНИЙ. — АМЕРИКАНСЬКІ ЖОВНІРИ МОЖУТЬ СТРІЛЯТИ, КОЛИ ТРЕБА.

ШАНҐАЙ, 1. квітня. — Кантонцям грозить розлам в їх власному нутрі. Вже від довшого часу панувало сильне напруженне між командантом кантонської армії ґенералом Ченґ Кай-Шек, який заняв Шанґай, а правительством в Ганкові, яке стоїть під впливом совітського дорадника Бородіна. Ґенерал Ченґ більш умірковений і противний драстичним мірам, правительство в Ганкові знова цілком під впливом комуністичної пропаґанди, заводить большевицькі порядки. Між ними по середині стоїть міністер заграничних справ Чен, який проти комуністичних порядків, але який безсильний, бо його і так держать тільки з ласки за те, що добре вів переговори з чужинецькими державами. Ґенерал Ченґ призначив знова до себе нового дорадника Куо-Тай-Чі, що скінчив в Америці пенсилвенійський університет. Він переговорює з дипльоматичними заступниками і запевняє, що кантонська армія вдержить лад та протестує проти висадження чужинецьких війск на китайську землю.

АНҐЛІЯ ХОЧЕ ПОВЕСТИ СПІЛЬНУ АКЦІЮ В ХІНАХ.

ЛОНДОН, 1. квітня. — Британський кабінет радив над ситуацією в Китаю і прийшов до переконання, що треба вислати до Китаю в порозумінню з Японією і Америкою спільну остру ноту та домагатися сатисфакції і відшкодовання за грабежі в Нанкінґ.

ЯК ДОВГО ЖИЛИ ГАБСБУРҐИ.

ВІДЕНЬ, 1. квітня. — Габсбурґи панували ще від 13. століття. Обчислено життя 137 їх членів за час, що обнимає 358 літ. Виявилося, що перша частина габсбурських монархів жила всего пересічно 19 і пів року, а остання 53 і пів. Вісьмох перейшло 80 рік життя, а двох перейшло 90 літ. Як у звичайних смертельників так і в габсбурських цісарів можна завважити те саме явище, що чим далі, тим люде довше жиють.

ФРАНЦІЯ ПРОТИ ІНТЕРВЕНЦІЇ В КИТАЮ.

ПАРИЖ, 1. квітня. — Міністер заграничних справ Бріянд подав, що Франція задержить сердечні стосунки з Китаєм і не має причини мішатися в внутрішні хінські справи. Франція весь час держалася здалека і не мішалася в боротьбу полудневого Китаю з північчю. Супроти того Франція не возьме участи в тих кроках, що їх хочуть підняти Анґлія, Америка і Японія.

Французька преса подає, що всі ті вісти, що їх розсилають американські та анґлійські кореспонденти, грубо побільшені та що ситуація не виглядає так страшно, як її змальовують.

ВТЯГАЮТЬ ДО РОЗОРУЖЕННЯ ЩЕ И ЦИВІЛЬНУ ВОЗДУШНУ ФЛЬОТУ.

ЖЕНЕВА, 1. квітня. — Підготовча розоружна конференція розбирала тяжке питання розоруження воздушної фльоти. Франція домагалася, щоби до цего розоруження втягнути рівнож і цивільні аероплянии, вживані для цілей торговельних і других та щоби заразом брати під увагу ту резерву офіцирів, що заняті при цивільних аероплянах.

Цему спротивилася Анґлія і Америка. Американський заступник годився взяти під розвагу персонал, але противний був тому, щоби втягати торговельну фльоту під скему розоруження. Лорд Сесил спротивився одному і другому. Японія станула по стороні Анґлії.

ФРАНЦІЯ ЗМЕНШУЄ КАБЛЕВІ ОПЛАТИ ДЛЯ ПРЕСИ.

ПАРИЖ, 1. квітня. — Щоби не втратити на бизнесі, французький уряд мусів піти слідом за Анґлією і обтяти належитости за каблеві телеґрами до Америки. Належитість обтято до половини. Перше плачено 10 і пів центів за слово, а тепер буде виносити оплата за слово 5 і пів центів. В той спосіб збільшиться може каблевий рух і втрата буде надолужена.

НІМЦІ МАЮТЬ КЛОПІТ З ПОДАТКОМ НА ПИВО.

БЕРЛІН, 1. квітня. — Німецький уряд може дати собі раду з кождим податком, тільки з податком на пиво йде погано. Німці так зросли з пивом, що зі всього можуть зрезиґнувати, тільки з пива ні. Тому протестують ревно проти податків на пиво. Федеральний уряд не міг собі инакше порадити, як передати цю справу поодиноким стейтам і дозволив їм накладати свій осібний пивний податок. В той спосіб вратували міністри свою резиґнацію в кабінеті.

ПОМЕР КИТАЙСЬКИЙ РЕФОРМАТОР.

ШАНҐАЙ, 1. квітня. — Подають, що помер Канк Ву Вей, широко звісний пропаґандист конституційної монархії в Китаю. Був він рівнож за тим, щоби впровадити науку Конфуція як державну релігію. В 1898 р. був він дорадником молодого цісаря і видав декрет, в якім признав народови право петиції і свободу преси. Мати молодого цісаря так тим настрашилася, що усунула сина від престола, а його дорадник Канк мусів спасатися утечею до Америки. Вернув до Китаю вже за републики і працював над приверненнем монархії. Був чоловіком ученим, який віддавався пильно студіям американських законів та порядків. Його дочка скінчила американський каледж. Мимо того, що був монархістом і не мав притулку з амонархії, знайшов його в републиці в часах, коли йде велика революційна боротьба.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПОЛІТИКУЮЧІ СЕСТРИ

Дуже погано мусить стояти справа з епископом Богачевським в Америці, коли до його оборони беруться С. С. Василіянки. На сторінках видаваного ними „Місіонара" вже давнійше пописувався др. Назарук своїми нападами на наш орган та народовласте. Не зважаючи на те, що такою роботою шкодить головно невинним бідним сиротам, бо відхиляє громадянство від жертвенности на Сиротинець, він втягає „Місіонар", Сестри і Сиротинець цілком непотрібно в круг тої боротьби, яка тут розгорілася з причини монархістичної пропаганди і рутенської політики Епископа Богачевського. Та ми, не бажаючи шкодити сирітській інституції, пускали ці напади плазом. Але бачимо, що наша поблажливість іде задалеко. Епископський редактор продовжує далі свою киринну роботу. А що Сестри Василіянки цей орган видають, то й за него відповідають. Вони відповідальні, коли пишуть в послідним числі „Місіонара", що все те, що закидує українська іміграція в Америці епископови Богачевському, є „підленька брехня". Вони відповідають за те, що мішаються в не свое діло і кплять собі з карода за те, що він домагається, щоби „записати на нарід церкви". Вони відповідають за те, коли в своїм видавництві дають місце таким клеветам, що отсе сформовано „світський ординарят", який хоче „загарбати дієцезальні фонди".

Сестри, які жиють здалека від світа, політики і боротьби, що жиють з милостині народа, не повинні давати місця в своїм побожнім органі таким осібнякам, що, закриваючися монахинями, кидають визов українській іміграції і тим, що своїми лептами підтримують матеріяльну екзистенцію Сестер. Филаделфійському Сиротинцеви не треба мішатися до церковних конгресів та священичих і дяківських зїздів. На те є инші органи. Простий розум наказує, щоби не мішати сиріт з політичною боротьбою, ні С. С. Василіянок. А вже цілком не лицює подавати „Місіонареви" таке, що ті, що кричать: не даймо епископови катедратика, кричать рівнож „не дайте на інвалідів і рідну школу", бо якраз це є дійска підленька брехня. Епископ не думав за інвалідів і Рідну Школу; йому і не снилося збирати жертви на ті цілі, а перші поклики до збірок, що появилися в „Епархіяльних Вістях", вийшли з ініціятиви Обеднання. І сама боротьба ведеться якраз за тим, щоби епископ думав і дбав про долю нашого народа і про старий край, а не про долю чайнаменів. Тому зле поступають Сестри, що мішаються в несвоє діло і дають себе втягати в політичну боротьбу. Бо справі тим не поможуть, а сиріт скривдять.

1. КВІТНЯ 1917. РОКУ

Незабутній день, коли в столиці України, в преславнім Київі, перший раз за довгі сотки років український нарід манифестував свою національну силу.

То були лише початки пробудження українського народу зпід важкої могильної плити, якою так довго давив його московський імперіялізм; що вже декому здавалося, що українська нація назавжди покладена в домовину й що більше їй не воскресати до нового вільного життя. Сей день показав, що то лише так здавалося. Огник життя горів в глибинах нації, і досить було першого подуву свіжого вітру революції в задушну, прогнилу домовину народів — Росію, щоби той огник спалахнув буйним полумям. Від перших организаційних заходів до національних манифестацій, від манифестацій до широкої плянової организації всіх національних сил, від организації тих сил до активної боротьби за свою державність, — такі в головних рисах етапи розвитку українського визвольного руху по революції 1917. року.

За тиждень до київської манифестації, відбулася перша українська національна манифестація в далекім Петербурзі. Там вона була 25. березня 1927. року. В цей день тамтешні Українці святкували два великі свята: свято Пророка воскресення України Тараса Шевченка й свято воскресення самої України, свято перемоги революції.

Багато походів та свят бачив Петербург. Багато в ньому було ріжних манифестацій, але те, що він побачив 25. березня, було надзвичайне. Це був величезний урочистий похід більше ніж двайцяти пять тисяч салдатів, робітників та інтелігенції. В далекій, холодній столиці Росії маяв гордо і вперше український жовто-лакітний прапор. Сотки пбр-а блакитний прапор. Сотки прапорів, перемішуючись з написами: „Нехай живе вільна Україна у вільній Росії"; „Нехай живе революція", говорили про те, що в „єдиной і неделімой" стався роскол.

Прийшли привитати українську манифестацію та свято Великого Пророка представники й инших поневолених народів: Фінів, Естів, Латишів, Поляків та Литовців. Російське революційне громадянство було вражене величавостю українського походу і поставилося до нього досить обективно, зазначуючи, що це свідчить про живучість української національної ідеї та про те, що вона не є вигадка „купки людей". Наприклак поступова російська газета „День" писала про це свято, що „національне питання, до котрого байдуже відносилася російська преса, уважаючи його академічною справою, стає тепер питанням біжучої політики, невідкладною справою".

Коли досить стримано й з певними ознаками прихильности поставилася до української манифестації у Петербурзі російська преса, то за те скоро вона змінила свій фронт, коли побачила, що український рух дійсно має певну реальну програму ставить певні реальні домагання і не обмежується лише до святочних походів.

Немов ведром холодної води на голови російських імперіялістів була слідуюча манифестація українських сил, що відбулася першого квітня у Київі. На Україні, де московський хам панував і розпоряджався українським добром, де він стояв віч-на-віч з українським населенням, добре тепер зрозумів, що за всякі кривди, заподіяні українському народові, доведеться дорого платити. Тому до київської манифестації поставилися Росіяни одним суцільним фронтом, від буржуазії й до крайніх соціялістів. Поставилися ворожо.

Ця манифестація була уряджена Українською Центральною Радою з метою підрахувати свої національні сили у Київі та показати Москвинам силу національного руху. Показати, що за Центральною Радою стоїть народ, стоїть національна сила.

І Цінтральна Рада не помилилася. Кількість учасників манифестації у Київі, в цьому центрі „обруситєльства", перевисшила сто тисяч душ. Військові з касарень, робітники з фабрик та заводів, співробітники ріжних інституцій та установ, вчителі, артисти, шкільна молодь, полонені Українці-Галичани та Буковинці йшли довгими лавами по вулицях Київа. Йшли годину, дві, йшли цілий день. На чолі походу виступали члени Центральної Ради під проводом М. Грушевського, що недавно приїхав до Київа з заслання. Десятки тисяч українських національних відзнак, тисячки національних прапорів та написів залили вулиці Київа. В цьому поході було обеднане все свідоме українське національне громадянство разом з тим, в якого лише тепер пробудилося почуття національного „я".

Радісно стрічали люди один другого, виталися як на Воскресення Христове. Здавалося, що все повітря Київа напоєне радостю й міцю воскресення нації. На велику Софійську площу, над якою висить дзвіниця гетьмана Мазепи в Софійському соборі Ярослава Мудрого; на Софійську площу, де гетьман Богдан Хмельницький, з невимовною мукою на чолі, відвернувся від московської сторони; на ту площу, де колись Татари трапезували на групах українських вояків, де колись Богдан, розбивши Ляхів під Пилявою, прийшов з своїм війском молитися за Вільну Україну, — на Софійську площу йшов увесь цей величезний похід 1. квітня 1917 р.

Тут відбулося віче, на якому ухвалено постанови, що лягли в основу дальшої реальної праці в українському національному русі:

„Ми, Українці, зібрані у Київі 19. березня (ст. ст.) на першім українськім святі свободи, витаємо відновлення народовластя, знищеного царським деспотизмом, і одностайно постановляємо:

1) Піддержувати Центральне Правительство, помагаючи всіма силами забезпечети повний свобідний лад від всяких ворожих заходів, в твердім переконанню, що воно далі прикладатиме всі сили для укріплення свободи й демократизму;

2) Потвердити йому (Центральному Правительству) наші сподівання негайного скликання Установчих Зборів, на основі загального, рівного, прямого й таємного вибору, котрі (Установчі Збори) мають ствердити автономний лад, який на Україні заводимо;

3) Зажадати від Тимчасового Правительства, щоб воно міцно звязали справу автономної України з інтересами нового ладу і заохотило людність її до всяких жертв, для чого негайноб видало декларацію, котрою з одного боку визналоб потребу широкої автономії української землі, і поробилоб відразу всі заходи, щоб надати український національний характер публичним установам (на Україні) з захованням прав національних меншостей;

4) В справі переведення цих постанов (в життя) віче доручає українській Центральній Раді порозумітися з Тимчасовим Правительством".

Вчувши про такі постанови, русоцентристи відразу зрозуміли, що український національний рух не є проявою романтики, що це не лише туга за минулим, не лише спогади про „тіні померших предків", а що це цілком конкретний політично національний рух. Вони побачили та відчули й зрозуміли, що український рух завдасть смерть російському великодержавству. Тому вони почали нападати на нього та всякими засобами поборювати його, що привело нарешті до кріваво̀ї боротьби, яка ще й досі не скінчилася.

День 1. квітня 1917 року був початком манифестацій на всіх землях України та в далеких кольоніях Сибіру, Туркестану, Далекого Сходу і т. т. Цей день був початком загальної мобілізації українства до активної боротьби за суверенну й соборну державу.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

П. Л., Дітройт. — О скільки нам відомо, др. В. Сіменович дійсно свого часу редагував „Січ". По котрій стороні він її редагував? Поясніть, котру саме ріжницю в поглядах Ви тут маєте на думці.

П. Ст. Л., МекКісракс, Па. — Просимо на другий раз присилати всякі повідомлення вчаснійше, бо отсе мало що не прийшло за пізно.

о. Александер Пристай, Е. Бофало. — Вашого заклику „до сьвітлійших умів політичних провідників української іміграції в Америці" про потребу піддержування часопису „Рівію" не поміститься. Адміністрація сього часопису „Рівію" ще не прислала до нашої газети примірника сеї газети, і тому редакція не може знати, чи варта сю часопись піддержувати. Ваш лист зробив наперед враження, що Ви відай написали „Рівію" замісць якогось другого імени, але коли відтак у листі се імя попало аж три рази, редакція рішила виждати аж до вияснення справи. Справа вияснилабися сейчас, якби Ви заслали й в нашу редакцію один примірник того „Рівію", бо по наших відомостях такого місячника нема.

„Петрик". — Так званими національними парками в Злучених Державах заряджує звичайно секретар (міністер) внутрішних справ. В сьому департаменті навіть існує осібний відділ заряду краєвими парками, що зветься Нешенел Парк Сервис. До нього й треба відноситися у всяких справах, причетних до національних парків.

Є однак в Америці теж кілька парків, що находяться під зарядом департаменту війни. Се звичайно так звані військові кісь важні історичні памятки. Таким парком є приміром кладовище-побоєвище коло Питсбурга, в стейті Пенсилвенії, славне з битв підчас американської горожанської війни.

І. М. Т. — Російська вага „пуд" має російських фунтів 40. На американську вагу се понад 36 фунтів (докладно 36 цілих фунтів і 113 тисячних фунта).

Конан Дойл.

ЗНАК ЧОТИРОХ.

(9)

Дуже поворотно, як на свій обем, він виліз по драбині і видряпався через діру в комірку під кришею. Зараз же він повідомив тріюмфуючим голосом, що відкрив у криші дверці.

— Такі речі він находить, завважив Говмз, здвигаючи плечима. Деколи в його голові світає; якби тільки розумні дурні не були найгірші.

Тепер Етельней Джонс зліз знов по драбині. Бачите, сказав він, факти все певніщі від теорій. Мій погляд потвердився. У криші є дверці, навіть на половину відхилені.

— Це я відчинив їх.

— Що? Справді? Отже ви найшли їх?

Він був, відай, трохи прибитий тим відкриттям. — Отже все одно, це доказує, куди наш добродій втікав звідсіль. — Інспекторе!

— Так, пане, роздався голос у коридорі.

— Попросіть, щоб пан Шольто увійшов. — Пане Шольто, це мій обовязок повідомити вас, що ви мусите бути обережніщі в ваших словах, бо вони можуть бути вжиті на вашу некористь. Я арештую вас в імені королевої як співвинуватця смерти вашого брата.

— Ось маєте! Чи я не казав вам? кричав нещасний, малий чоловік, заломлюючи руки і споглядаючи жалісно по черзі на кождого з нас.

— Не журіться тим, пане Шольто, заспокоював його Говмз. Думаю, що можу зобовязатися доказати вашу невинність.

— Не обіцюйте за багато, пане теоретику; не обіцюйте за багато, говорив детектив. Ви хотіли б, щоб все було труднійше, як ви самі думаєте.

— Я не тільки викажу безпідставність обвинувачення, але подам вам навіть імя і опис особи одного з тих двоє людей, що були вчора вечером у цій кімнаті. Маю всяку причину думати, що він називався Джонатан Смоль. Це неосвічена людина, малого росту, неповоротна, без лівої ноги і з деревляною милицею, витертою з середини. Його правий чобіт має товсту, чотирокутну підошву і залізну підкову довкола запятка. Він є в середніх літах, обгорілий від сонця і був каторжником. — Цих кілька натяків може вам придастися; також роблю вас уважним на те, що йому бракує значна частина шкіри на долоні. Другий мущина —

— Ого, другий мущина? спитав глумливо Етельней Джонс, хоч такі докладні дані, як можна було легко завважити, викликали в нього найвище здивування.

— Другий мущина, це досить дивна особистість, відповів Шерлок Говмз, обертаючися на запятку. Надіюся мати в короткому часі змогу представити вас цій парі. Одно слівце, Ватсоне.

Він вивів мене аж до сходів.

— Через таку несподівану пригоду ми забули цілком про первісну ціль нашої поїздки, сказав він.

— Про це я власне думав; це не добре, щоб панна Морстен ще довше перебувала в цьому нещасному домі.

— Ні. — Мусите відвести її до дому. Вона живе у пані Сесілії Форестер у долішньому Кемберверелі — це недалеко. Я жду тут на вас, коли хочете вертати зі мною, але може ви змучені?

— Цілком ні. Я не мати-му спокою, доки не довідаюся більш про цю дивну справу. Хоч уже давніще я знав життя з його темного боку, але мушу признатися, що потрясаючі події цього вечора розбурхали сильно мої нерви. Та проте я радо хотів би разом з вами прослідити справу до кінця, коли я вже раз нею занявся.

— Для мене ваша присутність буде мати велике значіння, відповів Говмз. Ми обидва розслідимо самі цей випадок, а мудрого Джонса лишимо з його видумками. Коли відвезете панну Морстен, то їдьте, прошу вас, на Пінчін стріт ч. 3., недалеко від берега. У третьому домі праворуч є крамниця з випханими звірятами. Ви побачите за вікном ласицю, що держить в пазурах молодого крілика. Застукайте до випихача, старого Шермана. Привітайте його від мене і просіть, щоб зараз післав мені свого Тобі. Мусите Тобі привезти негайно повозкою.

— Це певно собака, як припускаю?

— Рідкий мішанець з дивно гострим нюхом. Його поміч мені милица, ніж поміч цілої лондонської таємної поліції.

— Добре, я привезу його. Тепер перша година. Якщо візник швидко буде їхати, я повинен перед третьою бути тут назад.

— За той час, сказав Говмз, я випитаю ще паню Бернстон й індійського слугу, який, як мені Тадій казав, спить тут побіч у комірці. Можу теж студіювати методу великого Джонса та слухати його не надто ніжних колючок. Так, так, — ми привикли до того, що „люде глузують з того, чого не розуміють". — Гете все каже правду.

VII.

Тобі на сліду.

Я завіз панну Морстен до дому тою самою повозкою, якою приїхала поліція. Як годиться шляхотній жінці, вона радо зносила всі прикрости, коли ходило про те, щоб стати в пригоді другому, що був ще більше безпомічний, як вона сама, і я застав її веселою і спокійною біля схвильованої хазяйки. Але в возі вона наперед зімліла, а далі почала плакати, — ціла нічна пригода вичерпала її сили. Вона казала мені пізніще, що я підчас їзди видався їй холодним та здержливим. Про внутрішню боротьбу у моїм серці, про самоперемогу, якої це вимагало, вона й не догадувалася. Милосердя й любов ударили приступом на мене. Я відчував, що цілі роки звичайних, товариських зносин не були б дали мені нагоди глибоко пізнати її відважну і при тому таку чисто жіночу вдачу, як цей один день зі своїми дивними переживаннями. Але крізь мої уста не пройшло ніодно слівце прихильности. Вона була слаба і безпомічна, її нерви і мозок були сильно потрясені. У такій хвилині накидатися їй з моєю любовю, це значило надуживати її стан. Ще гірше — вона була багата. Якщо Говмзові досліди покінчилися б успішно, тоді вона стала б наслідницею гарного майна. Чи було б це чесно, чи було б добре, як би військовий лікар з половиною платні використовував довірчивість, викликану припадково? Чи не мусіла б тона вважати мене звичайним простим обманцем? Я не міг перенести такої думки; аґрійський скарб лежав між нами, як непроходимий мур.

(Дальше буде).

ХРАМ ЖИТТЯ.

Східні народи вірили і вірять, що в Азії є країна „храм життя", де мудрці всіх народів роздумують над тайнами світа. Але ніякому подорожному не вдалось найти ту країну, хоч як за нею шукали. Аж недавно удалось китайському ученому Ля-Цвинови найти сей храм життя і він пише про се в газеті „Шайгай Таймс" так: „Храм життя лежить у неприступних дебрах китайського Тибета. Треба насамперед перейти непроходиму пустиню Гобі, опісля гори і степ, покритий колючими травами. Врешті за горою, покритою снігом, є цвитуча долина, ціла в зелені. Тут є камінні доми, збудовані в дивнім стилю. Посеред тих величавих будівель є велика й дуже гарно збудована „святиня життя", ціла з червоно базальту і сірого ґраніту. Хто і коли се все побудував, ніхто не знає, бо „храм життя" є старший як хінські мури. Що ніхто дотепер не знав про сей храм, Ля-Цвин пояснює тим, що сюди доступ дуже трудний. Хто сюди добився, то або лишився тут раз на завжди, або вертаючи згинув в пустини і дебрах. А хто вернув живим, то під клятвою зберігав тайни і нікому не говорив про „храм життя". Ля-Цвин припадково попав у сей „храм життя". Він урятував життя одному паломникови з Непаля і сей з вдячности завів його до „храму життя". В тім храмі живе тепер около 200 мудрців ріжних народів. Найбільше між ними Тибетанців, Індусів і Китайців. Але є між ними Перзи, Німці а навіть Славяне. В „храмі" і селі, яке його окружає, живуть самі мущини. Ніколи ще жіноча нога не була тут. Хто тут прибув, складає обітницю, що віддасться виключно фільософії і забуде про світ і не дасть вістки нікому, що він тут перебуває. Ля-Цвин бачив у храмі мумію мудрця, який умер тому 350 літ. Мерлець сидів на кріслі перед розложеною на столі пророчою книгою і подобав на сплячого. Тіло його висхло, жовте, але добре заховалось. Про мудрця оповідають, що він оживає. Книга, яку держить перед собою, заключає в собі пророцтва. Усі стіни храму покриті написами. Ля-Цвин їх відчитував, але про їх зміст мовчить. Однак Ля-Цвин жив не в храмі, а в селі. В храм пускали його лиш деколи. Люди сього села живуть своїм життєм, мяса не їдять, а живляться овочами, рослинами і медом. Одягаються в одіж власної роботи. Підсонне сеї околиці тепле цілий рік, але не горяче, а земля дуже плодюча. Ля-Цвин жив тут три місяці, заходячи часто до храму і переглядаючи його богату бібліотеку. Мешканці „храму життя" займаються астрономією, фільософією й астрольогією, до чого мають обсерваторію з усякими приладами, але найбільше часу посвячують наукам окультичним, себто наукам про тайні сили природи. Всі вони виробили в собі дивні сили в дуже високім степени. Вони, приміром, можуть літати в повітрю, зникати з очий, відживати, ходити по воді і т. и. Живуть всі дуже довго. Ля-Цвин бачив старців, котрим вже понад 200 літ, а виглядають як 60-70 літні. Коли Ля-Цвин бажав назад вернути, люди „храму життя" згодились на се, дозволили йому теж оповідати і писати про се, що бачив тут, але зате заборонили оповідати і писати про ті окультичні науки, які повстали в „храмі життя".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

КОБИ ГОСПОДЬ ЗІСЛАВ ТАКУ ЖІНКУ НАШІЙ ГРОМАДІ.

Аж серце забилося з радости, коли я вичитав в „Голосах Читачів", як то привитала о. Маньовського українська жінка в Балтімор, коли він зайшов за колектою. Ото питає: А були ви, отче, на Конгресі в Филаделфії? А були ви на священичім зїзді в Ню Йорку? А коли почула, що ні, заперла двері і не дала колекти.

Така жінка то мудріща за десять комітетів церковних що не можуть дати собі ради з священиками, котрі йдуть проти народа. Така жінка-громадянка придалася би нам дуже в нашім Дітройті, бо тут нас лають руинниками за нашу працю і за те, що через конкордат проти „найбільшого Пія, папи римського, виступаємо".

Ой, здалася би нам така жінка, здала!

Петро Лобур,
Дітройт, Миш.

ЧИ ТРЕБА ДЕЛЕҐАЦІЇ НА РАДЯНСЬКУ УКРАЇНУ?

Делеґація на Радянську Україну певно не принесе нам тих усіх благ, про які нас запевняють комуністи. Делеґація не може привезти нам звідти таких вістий, яких ме ще не чули. Ми й з гори можемо знати, що вона нам привезе: Край наш далі хліборобський. По містах далі живуть Жиди й Москалі, які уважаються на Україні чужинцями, які ворогують з українським народом та шукають собі в чужих народів опори проти Українців. Як на Україні в дечому живеться краще українському народови, то заслуга в сьому таки самого українського народа. Що більше може привезти делеґація?

Та все таки я не є проти делеґації. Я думаю, що вона принеслаби навіть деякі користи, якби вона могла заїхати до всіх головних міст України, не лише до Харкова, але й до Києва, тощо, якби вона подивилася свобідно на село, приглянулася життю українського народа всесторонно та без цензури большевицького уряду. Та чи се можливо?

Ся делеґація моглаби зробити щось таке, на що досі ще не звернули уваги. Я маю на думці з одного боку уряд, що називається українським урядом, а з другого боку тисячі українських людий на іміґрації. Чи бачив хто такий уряд, аби не цікавився своїми власними людьми на іміґрації? Серед тої іміґрації є богато людий, які хочуть вертати до рідного краю до праці, та зі сторони того уряду не робиться нічого, щоби сих людий на Україну пустити. Делеґація вдай моглаб дещо в сьому напрямі зробити.

Піддержати таку делеґацію моглиби українські національні запомогові інституції.

Тимко Малещук,
Ню Йорк.

СТРУП НА НАРОДНІМ ТІЛІ.

Чи бачили ви коли струп на карку вола або коня? Повстає він у вола від ярма, у коня від хомута. І кінь і віл сильні звірюки, але хомут і ярмо через вічне натискання на карк вигризає в карку рану, яка відтак ятриться, яриться, ропиться, гниє. Завдає вона худобині не мало болю.

Добрий ґазда доложить усіх сил, щоби худобину вилічити від такого струпа. Вилічений, він від тіла відпаде. Розумні народи дбають за те, аби властителі худобини не мучили її струпами. Так в Америці примiром є закони, що наказують господарям лічити такі струпи, і на вулицях американських міст можна нераз бачити полісмена, як він здіймає хомут з коня та дивиться, чи кінь не має струпа, а як має, то записує хазяїна на кару.

Я бачив недавно таку сцену в одному місті, і роздумуючи над сим, я прийшов до переконання, що на світі часто краще дбають за худобу, як за людий. Я не думаю за струпа на шиї людий, а відомо за струпа в життю людини або народа. Бо чи не є струпом на тілі народа всі ті боляки, якими обділило вороже ярмо, лядський та московський хомут? Чи не є струпами на нашім тілі всі ті пани Яцкови й Твердохліби, отці Ількови, що нашому народови роблять невиносимою його неволю? Чи не є струпами на нашім тілі всі святці, що нам голосять як святу правду рабство супроти відвічних гнобителів нашого народа?

Роздумуючи над тим, я хотів спитати наших ґромадян, чи не пора нам постаратися за свій нарід тільки, кільки американський нарід старається за свою худібку? Чи не пора нам вилічитися з наших струпів так, щоби сей струп відпав від нашого народного тіла й ми його більше на своїм карку не носили?

В старому краю сі струпи на нашім тілі піддержують наші вороги, і там се не така легка справа. Але в Америці се чейже залежить від нас, чи маємо ми далі ходити зі струпом на нашім народнім тілі, чи маємо ми вилічитися зі струпів.

Никола Костів.

ЩЕ ПРО ТОРГОВЕЛЬНУ ШКОЛУ.

Хоча вже кілька разів писалося в газеті про Українську Торговельну Школу в Шикаґо, я хочу ще раз її пригадати нашому громадянству.

Я вже не буду згадувати про те, як устроєні курси, які корисні предмети там учиться, як практично уладжено науку, як догідно вчитися, і таке инче. Хочу лишень підчеркнути, що наука дуже дешева, бо всего чотири доляри за один семестер, та що вчитися дуже догідно навіть тому, хто занятий цілоденною працею на своє життя.

Один мій знакомий прийшов недавно до мене та просив мене, щоби я навчив його табличку множення, бо він її забув, а піти до американської школи йому було соромно. Я тоді йому порадив записатися в сю кореспонденційну школу і тепер він мені дякує за мою пораду та жалує при тім, що не зробив сього на рік скорше. Каже, що пусто стратив один рік.

На чужині я чую нераз нарікання на наших національних ворогів, що вони нас не пускають у школу вчитися. Мені здається, що неодин тут нерасолює, бо він до школи навіть не думає йти. Ось він живе в краю, де може піти на ріжні науки, за дешеву ціну, а вчитися не хоче. Ми часто нарікаємо, що нема школи, поки її нема, а як вона повстане, тоді ми до науки не беремося. Тоді ми шукаємо всякого виправдання для свого неробства: один каже, що він за старий, другий каже, що він дуже занятий, а третий, що його очи болять.

Зі сього велика шкода для нашого народа. Я читав недавно в Юропіен Модерн Гистори, що Українці проявляють більше енергії як Білоруси й Москалі. Так нам признають чужинці, але ми не все оправдуємо сі гарні слова про нас. Я знаю, що канадійські Українці вповні оправдують сі похлібні уваги про нас, але ми, американські Українці, відай ні.

Коли ми не беремося до науки, то якже відтак дивуватися, що про нас так мало знає світ? Чи маємо ми дуже винувати за неуцтво Канадійця, професора Джорджа Корниша з Торонтонського університету, який в підручнику географії для канадійських шкіл написав, що в Канаді є „богато Ґаліціянів із Чехословаччини"? Чи не винуваті тут в дечому й ми самі за те неуцтво канадійського ученого?

Учімся, добиваймося місця в світі своєю наукою, а тоді наш народ будуть чужинці знати без спеціяльних заходів з нашої сторони. Лишень до роботи.

Степан А. Пельц,
Найлс, Огайо.

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Наслідком великих успіхів наш славний силач Гаркавенко буде боровся знова в Рочестер в четвер, 7-го квітня, в великій Конвеншен Гол. Його противником буде поляк Станіслав Сташак. Борба аж до побіди.

ГАРКАВЕНКО В СПРІНГФІЛД, МАСС.

Українці в Спрінгфілд будуть мати знова нагоду побачити, як Гаркавенко кладе на лопатки, в пятницю 8-го квітня в Сити Авдиторіюм. Початок о год. 8:15 вечером. 75-7

(Оголош.)

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Віче в справі народного церковного добра.

Церковний Комітет постановив скликати по всіх дільницях сього міста народні віча в справі теперішної боротьби церковних проводирів проти українського народа. Перше таке віче відбулося дня 12 марта на Норт Сайді. Віче відбулося в Українськім Народнім Домі, під числом 3322 на Норт Лоренс, о 7. годині вечером.

На віче зявилася велика маса громадян. Збори отворив предсідатель громади Іван Жмутин, пояснюючи в своїй промові ціль зборів. Він опісля покликав на секретаря Олексу Будая.

Першим бесідником був гр. Михайло Коцюк, котрий у довшій промові представив зібраним усі події, які зайшли від часу прибуття до Америки д-ра Богачевського. Бесідник показав громаді, якої політики держався Богачевський супроти місцевої громади, як він приказав филаделфійським парохам брати три рази більші оплати за гроби, як брано до того часу, як епископ Богачевський продав без відома парохіян половину цвинтаря, сплаченого членами парохії, як епископ заборонив священикам подавати громадянам до відома про збори товариств і братств, як се роблено до сього часу. Відтак бесідник перейшов до ділюности д-ра Богачевського супроти цілого українського громадянства на іміґрації, як він пехтує національну назву, як він став заводити рутенську назву, як на його приказ филаделфійські парохи говорили церковним кураторам, що Українців нема, що сю назву придумано для баламучення людий. Далі бесідник представляв, як др. Богачевський послідовно стремів до знищення відрубности обряду, як він заводить латинські свята, целібат, словом хоче затерти ріжницю межи обрядом грецьким а латинським, не оглядаючися на те, яку шкоду се може принести народови. Далі бесідник пригадав, як др. Богачевський зборонив священикам святкувати Падолистове Свято, ювилей Шевченка, Франка, себто ті свята, які мають на ціли піддержати живою память боротьби українського народа проти Московщини й Польщі.

Другим бесідником був гр. Михайло Дармограй. Він представив, як повстав Церковний Комітет, що він робить у Филаделфії та по других місцевостях, та в який спосіб громадянство може пособити його праці та що разом можуть вони осягнути.

Третій говорив гр. Степан Слободян. Він загрівав громадян до витревалости в боротьбі, бо тільки спільними силами можна буде захоронити свої права перед посяганнями ворогів. Спільними силами і спільною працею добудемо для свого народа повні права.

Гром. Найда вказував на те, як політика д-ра Богачевського відбивалася на других організаціях, як політика д-ра Богачевського та д-ра Назарука розбивала Січ, а гр. Іван Сорока звернув увагу на судову політику д-ра Богачевського. Коли Українці напружують усі сили, щоб звалити найріжніші упередження до свого народа та збити безглузді наклепи, епископ підчас свого процесу з филаделфійською громадою вязав ті наклепи і піддержує. Замісць погодитися з громадою, він наняв собі двох лоєрів і в спротиві проти домагання филаделфійських грекокатоликів закидує їм, що вони большевики.

Довго ще нараджувалися зібрані над пекучими справами, які так живо займають филаделфійську громаду, а при кінци зборів вибрано місцевий комітет, який на спілку з Центральним Комітетом має боронити права народа. В резолюції, ухваленій одноголосно, збори зложили признання для Центрального Комітету; принявши одноцушно резолюції, приняті на Конгресі дня 29. грудня, та обіцяли всіми силами, матеріяльно й морально, піддержувати роботу Комітету аж до повної побіди та осягнення цілі, яку собі поклали українські церковні громади.

Опісля заряджено добровільну збірку на руки комітету та по відспіванню Ще не вмерла Україна й Не пора закінчено віче.

Ів. Жмутин,
Олекса Будай.

Критик.

— Мушу сказати, що дочка нашого господаря співає дуже гарно.

— Це для тебе гарний спів?!

— Таж кажу тобі, що мушу так сказати.

ЖАРТИ.

Маляр вибрався на село, щоби малювати гарні краєвиди. Сподобалася йому хатина над рікою; тому каже до селянина, господаря тої хати:

— Я хотів би відмалювати вашу хату, як нічого не будете мати проти цього?

— Дорбе, каже селянин, — можете малювати, бо вже і так вапно геть пообштуркувалося. Вапно я маю загашене, але штахети мусите малювати своєю фарбою, бо я не маю.

Відплатились: — Мені здається, що я діямант між двома перлами — сказав у трамваю один жартівливий подорожний до свого товариша, сідаючи між двома жінками, зовсім не гарними, а дуже тілистими.

— Але не ошліфований діямант! — відтяла йому одна з пань.

РОЗВІЙ ПОГЛЯДІВ НА ЛИХВУ

(Стаття американського вченого Андрю Диксона Ґвайта — в перекладі Івана Петрушевича, з додатком Івана Франка).

(6)

Суспільній економії довелося розправлятися з теольоґією не лиш із за одної провізії від гроший. Вартоби описати, кілько витерпіла торговля через церковну заборону купецьких зносин з невірними, як порадила собі з тим Венеція. Варто показати, як завдяки дивовижному перекрученю св. Письма в грецькій церкві спиновано мужиків у Росії від саджения й їдження бараболь. Як у Шкоції з початком XIX-го віку розповсюднилася широко заборона вітряків до меления збіжа, яко противних словам св. Письма: „Дух дише, куди хоче" і т. и., і союзників Сотони „князя сил воздушних"; уживание тих вітряків бувало достаточною причиною до виключения із шкоцької церкви. Інтересно було би також згадати, як один французький архиепископ назвав заведенне залізниці очевидною карою божою на тих властителів гостинниць, що подавали своїм гостям у піст мясо і тепер за кару бачуть, як подорожні переїздять їм поперед двері; як не з одної проповідальниці описувано залізниці й телеґрафи вістниками Антихриста. Коли завалився тунель під Темзою, при чому пропало дуже богато людського життя і маєтків, у протестантській Англії парох у Ротерайті заявив із проповідальниці, що то кара божа за горді змагання смертельних людий.

Такі самі змагання видко в опорі совісливих людий против конскрипції людности в Швеції і Злучених Державах задля таких самих причин, із яких осуджено численнє Жидів у старім Заповіті. Підношено також релігійні скрупули против такого добродійного заведення, як життєва асекурація.

Хоч отсі прояви видаються незначними, вони зраджують широко розповсюднені змагання — руководители висловами св. Письма в справах суспільної економії, змагання, що до тепер не переводяться, хоча їх загибіль неминуча.

Окремої студії була-би ще варта еволюція новочасних способів для двигнення бідних і поліпшення їх стану, а особливо еволюція сеї ідеї, що люди повинні помагати собі самі в противенстві до давніх теорій милостині, що основуються на деяких найкращих висловах св. Письма і в теплій атмосфері середньовічної побожности розвилися в велику систему піддержування бідноти робучих кляс. І в сьому також напрямі наукові методи в суспільній науці вигодували з христіянської добродійности нові і благороднійші плоди.

Додаток.

Отсей розділ Ґвайтової книги має в оригіналі титул „Від книги Левіт до політичної економії". На жаль, автор обробив тут лише малу частину своєї теми, а власне розвій поглядів на лихву, полишивши без уваги такі важні питання, як погляди на богатство й бідність, на власність, на податки і т. п. Оттим то ми дали його праці титул скромнійший та більше відповідний її змістови, а тут бажалиби доповнити його виклад деякими деталями, взятими з нашого старого письменства. Розуміється, не думаємо тут вичерпувати предмету, а занотуємо лиш те, що маємо під руками.

Погляди наших предків на богатство, власність, лихву і т. п., стояли в безпосередній залежности від писань грецьких отців церкви, звісних у нас у старих перекладах. Твори тих отців переписувано чи то окремо, чи вплітано виписки з них у збірки звані Сборниками, Златоструями, Ізмараґдами, Златими Цѣпями, Пчелами і т. д. Власнє такі збірки, де міщено річи, які найбільше припадали до вподоби нашим прадідам, або відповідали їх потребам, і де часто обік перекладаних попадалися, навіть під іменами грецьких отців, власні руські складання, варті найбільшої уваги при дослідах нашої культурної історії. Найстаршою такою збіркою звісною у нас був т. зв. Сборник Святослава з р. 1073. Що правда, була се копія збірки зладженої для болгарського царя Симеона, та проте мала і у нас немалий вплив і була переписувана ще в XV. віці, як се доказує копія з того часу, що переховується в капітульній бібліотеці в Перемишлі. В тім Сборнику між иншими статтями перекладеними з грецького поміщено також компіляцію якогось Анастазія п. з. „Анастасіови отвѣти противу нанесенным ему отвѣтом нѣ от какыхъ правовѣрных о различных главизнах". Сей твір був у нас переписуваний також окремо задля богатства цитатів із старих отців церкви про ріжні цікаві теми. Між иншими знаходимо тут виписки з так званих Апостольських Конституцій, а особливо з книги IV. сего твору, де в гл. VI. заборонені епископови приймати в церкви приноси від корчмарів. „Не оправдит бо ся корчемник отъ грѣха" — говорить автор і покликується на речение Ісаії, що „корчемници твои мѣшают с водою вино". Далі заборонено приймати приноси від блудників, від таких, що кривдять вдів і сиріт, що бють і лихо годують своїх слуг, від злодіїв і лихварів, від судіїв-хабарників, від „прѣзоимца, растоимца, и иного всего зла и умомъ ратника божія".

Загрожено далі в тих Апостольських Конституціях, що коли з тих неправедних приносів епископ дасть милостиню якій бідній удові або сироті, то підпаде під суд божий, а вдова обдарована нечистим добром коли буде молитися за нього, не буде вислухана. А коли вже стався такий гріх, що приноси таких грішників принято в церкві, то не годиться їх давати нікому, але скинути в огонь і спалити.

(Конець буде).

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Хиба в той спосіб допоможемо краєви.

В нашій місцевости живе доволі Українців, але всі сплять блаженним сном. Життя не проявляють ніякого. Нема і ніяких збірок на Рідний Край, як це практикується по других громадах.

Добре, що хоч при забаві знайшлися такі, що не забули за край. Бо ото на запустах, які справило новозасноване Сестрицтво Покрови Пр. Богородиці, зложили на Рідну Школу слідуючі по $1: І. Шевчук, І. Сенько; по 50 ц.: Д. Павлишин, Анастазія Бих, Анна Кючечко, О. Накоиечний, В. Мушак, П. Сливинський, М. Мандрона; а по 25 ц.: Ксеня Шевчук і І. Гамлій. Збірку вислано до Обєднання.

П. Сливинський.

ЮНГСТАВН, О.

Коляда на Рідну Школу.

І наша громада доложила свою цеголку на допомогу Рідній Школі в старім краю. Заколядовано $104.25. Розхід на стріткари виносив $4.25, а решту то є $100, вислано до Обєднання з призначенєм: $90 на Рідну Школу, а $10 на сироти.

На Савт Сайд зложили жертви слідуючі: о. Василь Кошіль $5.00; о. Мирон Данилович $3.00; по $2.00: Іван Гнатишак, Василь Сетник, Семеон Сиктор; по $1.00: Ілько Чулик, Параньки Лазута, Кіндрат Ліський, Текля Ворожбит, Іван Павловський, Іван Гармич, Василь Драгуш, Юрій Чижовський, Ева Присліпська, Стефан Пацула, Юрій Волійник, Петро Волійник, Михаїл Грицук, Ілько Яслик, Дмитро Кріль, Василь Кріль, Ілько Сухий, Петро Філь, Стефан Мош, Вікторія Мирдич, Михаїл Присташ, Іван Двуліт, Стефан Романко, Николай Кінаш, Марія Кренціпрох, Іван Гливчишин, Стефан Кость, Йосиф Присташ, Йосиф Білик, Василь Зибаль, Стефан Нановський, Григорій Нивинський, Андрій Ілляшевич, Григорій Савчак, Михаїл Баран, Йосиф Кицула, Ілько Федорович, Юрій Присдінський, Юрій Філь, Стефан Машлюк, Григорій Ковцун, Анна Гупан, Василь Драгуш, Михаїл Тиць, Іван Дубас, Николай Павлишин, Осип Цапяк, Іван Мигаль, Петро Луцко, Іван Бряц, Юрій Присташ, Михаїл Заяц, Іван Яслик, Тимко Козяк, Колебовський Финишин, Дмитро Ткарин, Іван Баган; Дмитро Вуйтович, 75 ц.; по 50 ц.: Іван Філь, Марія Павелко, Ясько Слюсарчик, Петро Тхорик, Юрій Сенчак, Андрій Кучманич, Ілько Вітик, Василь Тирлецький, Павло Хоркавий, Михаїл Марцинишин, Петро Лодин, Іван Філь, Михаїл Шустен, Теодор Сотванів, Василь Чабан, Дмитро Романчак, Михаїл Сиктор, Дмитро Мисливий, Григорій Брикайло; Теодор Шмігельський 25 ц.

Коляда з Альберт Стр.:

По $2.00: Михаїл Голодюк, Стефан Грубяк; по $1.00: Василь Хахаля, Николай Голодюк, Теодор Бойко, Юрій Гусак, Евстахій Ткач, Михайл Гусак; по 50 ц.: Розалія Гусак, Анна Павцьо, Лаврентій Грубяк.

Збірка в Романа Гіля на хрестинах на Рідну Школу:

По $1.00: Матвій Хандога, Николай Горик, Стефан Мош, о. Василь Кошіль, Т. Колюнський; по 50 ц.: Ілько Вітик, Іван Бусько.

Коляда з Шпільтон:

Олекса Буньовський $5.25.

Всім жертводавцям і тим, що занялися збіркою, складаємо отсим щиру подяку.

Юрій Присташ.

БОФАЛО, Н. Й.

Коляда на Рідну Школу.

Колядували: учитель Заремба з дітьми.

По $2.00: Павло Сторожук, Катерина Нестор; по $1.00: Осип Заремба, уч., Андрій Грех, Панько Сукмановський, Михайло Соколовський, Стефан Заремба, Петро Грушович, Петро Івахів, Стефан Спунд, Йосиф Яковенко, Катерина Сліпко, Гнат Сукмановський, Стефан Кузімський, Іван Сабідаш, Григорій Плотиця, Евгеній Тимкович; по 50 ц.: Михайло Муцківський, Семко Балицький, Андрій Ткач, Григорій Тучапський, Лавро Коваль, Михайло Боднар, Василь Коваль, Онуфрій Макух; Василь Бич 30 ц. Разом $23.30.

Коляда гром. Юрія Гури зі скавтами:

По $2.00: Я. Баль, о. О. Пристай; по $1.00: С. Пришлівський, Ю. Білик, М. Пришлівський, Ю. Гура, Л. Косовський, І. Гуцул, С. Боднар, В. Пирожак, Е. Бурштинський, П. Кіналь, М. Дольнявка, Т. Козіна, Д. Жук, П. Ковалевич, С. Юзьвяк, С. Кушка; по 50 ц.: Максимів, Г. Кіналь, С. Войтович, Д. Братунь, І. Була. Разом $22.50.

Коляда громадян: Латпути, Макогона, Рудика і Горготи:

По $1.00: В. Горгота, І. Латпута, В. Рудик, Т. Новонадний І., Т. Новосадний ІІ., Т. Новосадний ІІІ., М. Хомин, О. Гливка, В. Олексюк, Т. Шельчук, Й. Рудик, М. Савчук, А. Смерека, П. Левандюк, І. Сінякевич, І. Горгота, М. Вітровий, О. Макух, А. Макогон, С. Глухий; по 50 ц.: Слободян, Д. Тарасовський, К. Коновальчук.

Разом $21.50.

Коляда громадян Е. Дідура і І. Сидоровича:

По $1.00: Е. Дідур, І. Сидорович, І. Когут, М. Кавалір, Ю. Сигловий, К. Круцько, Т. Кушка, М. Левицький, В. Кордуба, І. Самуляк, І. Гах, М. Гах, П. Волотка, В. Плахта, М. Калімон, М. Блакита, В. Самуляк, Р. Сіменчук, П. Нагорний, Д. Стефанюк, К. Дідур, Н. Купчак, Д. Горошко; Г. Дисик 55 ц.; по 50 ц.: П. Левкуц, І. Спитанський, М. Бурштинський, І. Головатий, І. Бумбар, Грицик, П. Круцько, В. Гупкович, Г. Бумбар, В. Майчос, Г. Вальницький. Разом $29.05.

Разом вислано до Обєднання $100.35 і призначено $96.35 на Рідну Школу, а $3.65 як збірку Тов. ім. о. Стефановича на фонд оборони чести С. Петлюри.

ВИКАЗ ТИХ, ЩО БАЖАЮТЬ ВОЛІ РІДНОМУ КРАЄВИ.

Жертви переслані на край до Обєднання в місяцю лютім 1927 р.

38. **Ст. Франсуа, Мо.** д. Іван Була переслав збірку на Рідну Школу 22.05
Зложили по $1: Ів. Тиндик, Николай Марцинишин, Василь Сорока, Теодор Кіндрат, Йос. Греськів, Николай Паращак, Василь Медвідь, Петро Мішурак, Миколай Молот, Мих. Андибур, Мих. Лозорович, Никита Пощілуйко, Ів. Була, Іван Лисій, Марія Бентон, І. Кондоревич, Теодор Комар, Онуфрій Копач, Николай Щурик, Петро Пастернак, Андрій Комар, Василь Сосяк, Ів. Романчук, Андрій Бучко, Пилип Гяроницький, Павло Гагдяк, Мих. Гардигайло, Ст. Постенг, Василь Кліш, Іван Коробій, Григорій Павлюк, Михаїл Іванко, Ів. Харасім, п. Гулман.

39. **Мікіс Ракс, Па.** д. Мих. Киселиця переслав збірку на Рідну Школу 13.10
Зложили: Семеон Костецький $5; по $1: Михаїл Кіселиця, Й. Коваль, Петро Євусяк, Ник. Швець і. дрібні датки.

40. **Вотервліт, Н. Й.** д. Никола Базар переслав збірку на Інвалідів і Вязнів, зібрану на весіллю пп. Стефана Комарянського і Теклі Базар 28.80

41. **Манчестер, Н. Г.** д. Петро Мигаль переслав збірку на Рідну Школу в сумі $35.50, до сего доложив Впреп. о. М. Продан $5, разом 40.50

42. **Нюарк, Н. Дж.** д. Теодор Каськів переслав збірку від Нар. Укр. Комітету на Рідну Школу $50, Інвалідів $50, Просвіта $25 і Вязні $25; разом 150.00

43. **Вілмінгтон, Дел.** д. Михайло Біян переслав збірку на Інвалідів 12.25

44. **Джоліет, Ілл.** д. Й. Кочан переслав на українську пресу: на „Світ" $27, а Літературно-Науковий Вістник $10; разом 37.00

45. **Вунсакет, Р. Ай.** Тов. Запорожська Січ і Тов. Івана Франка переслали на Рідну Школу $98.50, а по $25 на Інвалідів, Сироти і Політичні Вязні; разом 173.50

46. **Ню Йорк, Н. Й.** Допомоговий Комітет села Митинева переслав з Коляди для сего села 200.00

47. **Мікіс Ракс, Па.** д. Іван Кіналь переслав від себе на Народний Податок $3, на Просвіту $2 і на Рідну Школу $5; разом 10.00

48. **Гейзелтон, Па.** д. О. Костюк переслав збірку на Рідну Школу 10.00
Зложили: Волод. Романків $3; по $1: Онуфрій Костюк, Мих. Шабатура, Василь Нипак, Никола Терещук, Іван Палагнюк, Михайло Процько; по 50 ц.: Марія Шабатура і Стефан Пугара.

В. 49. **Гемтремк, Міш.** д. Теодор Мусій переслав збірку від Женського Тов. Неп. Діви Марії на Інвалідів 10.00

50. **Мекаду, Па.** Збірка з укр. кат. церкви Діви Марії на Сироти 21.30

51. **Августа, Га.** д. С. А. Білик переслав на „Жіночу Долю" $2 і на „Світ Дитини" $1 .... 3.00

52. **Філаделфія, Па.** На отворенню Нового Народного Дому Укр. Громади на Савт Філа., зібрано на внесенне п. Петра Кирилюка на Інвалідів і пол. вязнів $25.50 (передав п. Гр. Лесюк) 25.50
Зложили: Роман Слободян, І. Пеленський, Теодор Грицей, Василь Матолич, Мих. Вишиванюк, Ник. Росолович, Вол. Костецький, Гаврило Слободян, Ст. Слободян, Й. Дурдела, Мих. Ригулик, Д. Веселик, др. Павло Дубас, М. Артимович, М. Штогрин, Петро Кирилюк, В. Слободян, Мих. Нісевич, Н. Самбір, Гр. Лесюк, Мих. Довбенко, др. С. Черняк, Ст. Слободян і дрібні жертви.

53. **Ню Йорк, Н. Й.** На фонд Петлюри зложили: п. Ольга Лебединська $5 і п. Осип Давиденко $10; разом 15.00

54. **Ню Йорк, Н. Й.** Запомогове Тов. „Скалат" переслало половину з коляди на Рідну Школу 34.00

55. **Джерзи Сіті, Н. Дж.** Співацьке Тов. ім. Лисенка зложило на Рідну Школу $50 і на Просвіту $5; разом 55.00

56. **Перт Амбой, Н. Дж.** д. Мих. Чумер переслав збірку на Рідну Школу 13.00
Зложили по $2: Іван Ваверчак, Мих. Вітів і Гр. Клим; по 75 ц.: Данило Стецик; по 50 ц.: Мих. Чумер, Пилип Щуцький, Мих. Гелета, Ів. Попача, Ів. Гелета, Ів. Когут; по 25 ц.: М. Баралецький, Гр. Бабин, А. Запомильний, Гр. Дячишин, Теодор Іванин, Й. Кацюба, Ів. Стечак, А. Федейко, Гр. Гелета, Ів. Цимбалістий, Гр. Шевчук, Ів. Біліцький і Дм. Макар.

57. **Обурн, Н. Й.** д. Іван Малиса переслав від Тов. Запорожської Січи, від. 283, У. Н. С., на Інвалідів $64.25, на Вязнів $50 і на Рідну Школу $50; разом 164.25

58. **Гвілінг, В. Ва.** д. Мих. Пуціло переслав збірку на Рідну Школу 7.50
Зложили по $1: Юрій Савиий, О. Габак, Мих. Горечко, Ів. Карась, Петро Кітляр і Марія Баранська; по 50 ц.: Ілія Рафа, Мих. Пуціло; по 25 ц.: Ів. Ковальчик і Ів. Бабінець.

59. **Бофало, Н. Й.** д. Гр. Гура переслав збірку на Рідну Школу 100.35
Колядували: Учитель Заремба з дітьми. Зложили по $1: Осип Заремба, Андрій Грех, П. Сукмановський, Мих. Соколовський, Стефан Заремба, Петро Грумович, Петро Івахів, Стефан Спунд, Йосиф Яковенко, Катерина Сліпко, Гнат Сукмановський, Стефан Кузімський, Ів. Сабадаш, Гр. Плотиця, Павло Сторожук $2 і Катерина Нестор $2 і Евгеній Тимкович; по 50 ц.: Мих. Муцківський, Семко Балицький, Андрій Ткач, Гр. Тучапський, Лавро Коваль, Мих. Боднар, Василь Коваль, Онуфрій Макух, і 30 ц. Василь Бич. — Колядували дальше Юрій Гура, Латпута, Макогон, Рудик, Горгота, Дідур і Сидорович. Зложили по $1: С. Прилівський, Ю. Білик, М. Пришлівський, Ю. Гура, Л. Косовський, І. Гуцул, С. Воднар, В. Пирожак, Є. Бурштинський, П. Кіналь, М. Дольнавка, Т. Козіна, Д. Жук, П. Ковалевич, С. Юзьвяк, С. Кулика, В. Горгота, І. Лаптута, В. Рудик, Т. Новосадний, 1., Т. Новосадний 2., і Т. Новосадний 3, М. Хомин, О. Гливка, В. Олексюк, Т. Шельчук, Й. Рудик, М. Севчук, А. Смерска, П. Левандюк, І. Сінакевич, І. Горгота, М. Вітровий, О. Макух, А. Макогон, С. Глухий, Є. Дідур, І. Сидорович, І. Когут, М. Кавалір, Ю. Силловий, К. Круцько, Т. Кушка, М. Левицький, В. Кордуба, І. Самуляк, І. Гах, М. Гах, П. Волотка, М. Калімон, М. Блакіта, В. Самулак, Д. Сіменчук, П. Нагорний, Д. Стефанюк, К. Дідур, Н. Купчак, Д. Горошко; по $2: Я. Баль і Впреп. о. О. Пристай; по 50 ц.: Максимів, Кіналь, Вайтович, Братунь, Була, Слободян, Тарасовський, Коновальчук, Левкуц, Дисик, Спитанський, Бурштинський, Головатий, Бумбар, Грицик, Круцько, Гупкович, Г. Бумбар, Майчос і Вальницький, і $3.65 від членів Тов. о. Н. Стефановича, від. 299 У. Н. С. на фонд Петлюри.

(Кінець буде).

ПАМЯТАЙТЕ НА РІДНИЙ КРАЙ!

При кождій нагоді збирайте на: Рідну Школу, інвалідів, сиріт та політичних вязнів в старім краю.

Жертви належить слати до краю через:

OBYEDNANYE
P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ

НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА

за місяць лютий 1927 року.

ВІДДІЛ 147.

Бр. св. Арх. Михаїла в Алентавн, Па.

Жертви з каси і від части членів проголошено.
Діслано від членів $27.00

Разом $27.00

Мороз Дмитро	$ 50
Біленький Григорій	50
Чорний Стах	1.00
Гринко Микола	1.00
Гринько Пазя	1.00
Коромець Іван	1.00
Клеман Василь	1.00
Король Василь	2.00
Кривошина Іван	50
Цибенько Стефан	2.00
Шурин Іван	1.00
Радіо Андрій	50
Кішевич Василь	1.00
Опишканич Іван	1.00
Собчак Іван	2.00
Салаш Антін	50
Семанишин Павло	2.00
Сідловський Стефан	2.00
Тульба Павло	1.00
Винярський Йосиф	50
Збрик Стах	2.00
Жмінка Павло	1.00
Карцевич Дмитро	1.00
Возняк Михайло	50
Цимбалістий Іван	1.00
Дячишин Григорій	1.00
Гелета Іван	1.00
Гиба Григорій	1.00
Маник Филип	1.00
Щемберко Микола	1.00

Замітка: — В поіменнім звіті жертводавців на Сиротинець-Захист У. Н. Союза, який був проголошений при кінці 1926 р., пропущено імя члена Мельничук Стефан $2.00, котрого імя правильно мало бути враз з другими жертводавцями відділу 147 У. Н. С. проголошене. Мельничек Стефан жертвував 25 ц., а проголошено мильно $2.25. Правильно має бути: — Мельничек Стефан 25 ц., Мельничук Стефан $2.00.

ВІДДІЛ 168.

Бр. св. Василія Великого в Перт Амбой, Н. Дж.

Жертва з каси відділу $15.00
Жертви від части членів 8.00

Разом $23.00

Тимків Іван	$1.00
Бабин Григорій	1.00

ВІДДІЛ 178.

Сестр. Непор. Діви Марії в Манчестер, Н. Г.

Жертва з каси відділу....$ ——
Жертви від членів 13.00

Разом $13.00

Датків Юрко	$1.00
Кіт Михайло	1.00
Ковальчук Никола	1.00
Кирилюк Анастазія	1.00
Мігаль Петро	1.00
Плечий Николай	1.00
Петрів Василь	1.00
Петричкович Іван	1.00
Петрик Йосиф	1.00
Струк Петро	1.00
Тизбір Михайло	1.00
Пийко Марія	1.00
Кухар Петро	1.00

ВІДДІЛ 185.

Бр. св. Василія Великого в Мейфілд, Па.

Жертви від части членів проголошено.
Жертва з каси відділу...$10.00

Разом $10.00

ВІДДІЛ 189.

Сестр. У. П. Д. Марії в Централія, Па.

Жертва з каси відділу...$10.00
Жертви від части членів 23.50

Разом $33.50

Гоцинець Марія	$1.00
Грабарович Калина	3.00
Ковбан Марія, мол.	1.00
Капінець Олена	1.00
Линь Параск.	1.00
Лах Катерина	1.00
Бажан Агафія	1.00
Бродич Настуня	1.00
Хомович Анна	1.00
Ковбан Марія	1.00
Лапацій Марія	1.00
Михайлечко Фрапя	1.00
Надич Марія	1.00
Ревацька Агафія	1.00
Мартинець Марія	1.00
Грабарович Василь	2.00
Проканчук Михайло	1.00
Ковбан Іван	1.00
Ковбан Йосиф	1.00
Канінець Катерина	50
Шарич Павлина	1.00

ВІДДІЛ 200.

Тов. Вільна Україна в Вудгейвен, Л. Ай., Н. Й.

Жертва з каси відділу...$ ——
Жертви від части членів проголошено.
Діслано від членів 5.00

Разом $5.00

Костів Микола	$5.00

ВІДДІЛ 201.

Бр. св. Арх. Михаїла в Колдейл, Па.

Жертва з каси відділу...$10.00
Жертви від части членів 16.00

Разом $26.00

Борецький Гілярій	$1.00
Баюк Николай	1.00
Фемяк Артим	1.00
Фемяк Павло	1.00
Каліста Казимир	1.00
Козак Василь	1.00
Микитишин Михайло	5.00
Полещук Іван	1.00
Шимко Андрій	1.00
Луців Василь	1.00
Пех Михайло	1.00
Струс Михайло	1.00

ВІДДІЛ 204.

Відділ 204 У. Н. Союза в Ню Йорку, Н. Й.

Жертви з каси і від части членів проголошено.
Діслано від членів $9.00

Разом $9.00

Лисюк Калиник	$5.00
Гук Василь	1.00
Ковальчук Петро	1.00
Третяк Ксеня	1.00
Воробець Микола	1.00

ВІДДІЛ 213.

Бр. св. Архангела Михаїла в Бейон, Н. Дж.

Замітка: — в поіменнім виказі жертв за місяць листопад 1926 р. проголошено через хибку Кахній Адам $1.00, а має бути правильно Дененка Андрій $1.00, який жертвував на Сиротинець-Захист У. Н. Союза, а його імя зістало пропущене в друці.

(Дальше буде).

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ